

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računata se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Otvoritev galerije slik v Zagrebu.

Jutri za rano zavihrale bodo živobojne zastave po lepih poslopjih in krasnih trgih kraljevega Zagreba, mesto odélo si bode veselo praznično obleko, s slehernega obraza odsevala bode radost in politične stranke, ki so si še nedavno v ljutem parlamentarnem boji stale nasproti, pozabile in odložile bodo vsaj za nekoliko časa svoj prepir, kajti kljubu diametralno nasprotnim političnim načelom in težnjam, kljubu političnim in osebnim antipatijam, bodo v tem vsi jedini, da je napočil važen in pomenljiv dan, katerega praznuje in se raduje vsa trojedna kraljevina, z njo pa ves ostali slovanski svet. In z vibrajočimi zastavami korakala bodo društva, za njimi pa prebivalstvo prvostoinice hrvatske na koldvor, da ondu vsprejmo in pozdravijo, potem pa s pravcatim jugoslovanskim navdušenjem prevodijo v divno okrašeno mesto zasnovatelja galerije slik, „našo diko“, „prvega Jugoslovana“, vladiko Strossmayerja, čegar preslavno ime je v vseh ustih in v vseh srcih ne samo v Hrvatskeji, nego povsod, „kud se slavska reč govori“.

Izredna in navduševalna bode narodna slovesnost, ki se bode vršila prihodnja dva dni v naših bratih onkraj Sotle, in marsikomu, ki je pred petimi leti, ko je grozen potres navdajal prebivalstvo s strahom in trepetom že obupaval o bodočnosti, polnilo se bode srce domoljubnega veselja, da mu je bilo sojeno, da je doživel mesta prepoved in kot „couronnement de l'edifice“ svečano otvoritev galerije slik, in marsikoga bode navdala blaga nada, da kakor sta mesto in dežela prestala strahote potresa in se danes radujeta narodnega praznika — tako utegne tudi denašnja politična konstelacija premeniti se v lepšo bodočnost.

Ker nas Slovence vse preživo zanima, kar se tiče naših bratov, ker njih veselje, njihova žalost tudi v naših prsih odmeva, ker je vse, kar pospešuje razvoj in okrepljenje Slovanstva tudi nam v korist in ponos, zategadelj se z odkritosrčnim veseljem spominjamo otvorjenja galerije slik, ki ima namen biti mogočno sredstvo h kulturnemu razvoju Hrvatov, z njimi pa vseh Jugoslovancev, ki ima namen buditi in širiti umetelnost tudi v naših pokrajinah, ki so v tej zadevi za zapadnimi narodi toli zaostale.

In ko bode pri slovesnej otvoritvi slikohrama

vsak prisotnih z zahvalnim srcem zrl na veledušnega zasnovatelja vladiko Strossmayerja, ko bode vse tekmovalo, slaviti ga, in izražati mu svoja čutila, bode v dubu prisoten tudi narod slovenski, čestitajoč mu na prekrasnem dnevu, ko se mu tako sijajno kaže njegovega naroda vroča ljubezen in želeč mu, da bi mu še dolgo bilo dano, radovati se delovanja premnogih in velevažnih zavodov, katerim je on s knežjo svojo radodarnostjo položil temelj in osigural obstanek, s katerimi je obogatil svoj narod, in ohrabil in usposobil ga za trdi boj s silnimi in brezozirnimi sosedi. Gojili bodemo pri tej priliki iskreno željo, da bi galerija slik, ki se v nedeljo otvori, tako blagodejno uplivala na jugoslovanski naraščaj, da skoro tudi na polji umetelnosti stopimo v kolo družih narodov, da se s prirojeno nardarjenostjo združi izvrstna šola, da bodo naši jugoslovanski slikarji deležni one svetovne slave, kakeršno so si že priborili naši slovanski bratje na severu.

V živem prepričanju, da bode ta plemenito zasnovana galerija slik, donášala zaželjeni plod, da se bodo izpolnile vse nade, katere je gojil prevzvišeni utemeljitelj, kličemo z dna duše: Slava naši diki, vladiki Strossmayerju! Živio narod hrvatski!

Delegacije.

Na Dunaji, 6. novembra.

Sinoč se je avstrijske delegacije odbor proračunski posvetoval o kreditu za bosensko okupacijo. Državni finančni minister pl. Kállay imel je torej priliko, razložiti, kako v Bosni in Hercegovini stvari sedaj stoje. Razmere so se obrnile na bolje, pokrajine se mirijo, sodstvo se razvija, kataraster bode v polu leta urejen, kmetijstvo, rudništvo, gozdarstvo napreduje; če se napravijo železnice, bode to velika pomoč bosenskemu gospodarstvu a tudi tržišču za avstrijsko obrtnost; ljudske šole rasejo, se rade pohajajo, tako tudi napreduje gimnazij Serajevski.

Zlasti pa je minister tudi izjavil, da je sedaj več prijateljstva mej nami in Črno Goro in da to zelo ugodno upliva na razmere v Bosni in Hercegovini, posebno ker Črna Gora našim oblastvom lokalno pomaga uničevati klateštvo in lopovstvo po teh krajih. Sklepal pa je pl. Kállay svojo razlogo s tem, da bode tudi po zaslugi Črnogorcev kmalu mogoče, naše čete nazaj poklicati iz posedenih dežel.

Okupacijski kredit je na to bil potrjen in takisto tudi proračun za državno finančno ministerstvo.

Ogerske delegacije odbor za vnanje stvari imel je tudi včeraj zborovanje, v katerem so bila vprašanja do vnanjega ministra o naših vnanjih razmerah. K tem interpelacijam odgovarjal bode minister v seji jutri dopoldne.

Odbor za vojsko imel je včeraj opraviti z naznanjenimi večjimi zahtevami, ki so potrebne glede nove preustrojbe našega topničarstva. Vojnski minister je razložil to potrebo, ki je na to tudi po odboru odobrena bila. — Da se zboljšajo plače vojaškim zdravnikom vsaj nekoliko, stoji v proračunu 20.146 gld. Minister pravi, da bi se tukaj le pomagalo, če bi se postavila vojaška zdravniška akademija, a tega njegovega nasveta ni pohvalil ministrski svet. Hegdüs je izjavil, da bi ogeraka delegacija tudi ne pritrdila v ustanovitev skupne akademije in na to se je točka potrdila, a odbor je tudi izrekel, naj bi vojsko ministerstvo tako ukrepalo, da bi vojaški zdravniki bili v jedni vrsti z ostalimi častniki, ker gmotna sredstva ne zadostujejo, da bi vojaški zdravniki hoteli ostajati pri vojski. — Potrdile so se potem večje potrebščine za zdravstveni oddelek št. I, manjše potrebščine za opešalce, večje potrebščine za obdrževanje mej garužijami v južni Dalmaciji.

Razhodki za popraviljanje stavb prelože se iz izvenrednega proračuna v redni proračun, ker je delegacija uverjena, da se ti potrebni razhodki ponavljajo leto za letom. Dovolj se tudi večji razhodek pri pristojbinah za oskrbovanje vojaštva itd. — Pri upravi se je premalo prihranilo, torej se v proračunu na to ime več zahteva 382 940 gld. K temu se je pripomnilo, da bi se dalo več prihraniti, da se tako skopo ne ravna z odpusti in se bi vojakov ne držalo toliko časa v službi in v učenju, kar bi se sedaj lahko godilo, ko ljudje prihajajo bolj izobraženi na vojsko. Vojnski minister grof Bylandt je na to odgovarjal, da se je baš pri tej točki izza 1879. leta prištedilo več kot 11 milijonov. Predalječ pa se ne sme zaiti, ker je nevarno, da je vojska potem premalo izurjena, k čemur bi tudi pripomoglo, če bi se odpusti prepogostem dovoljevali. Točka se na to potrdi. — Ker se pogodbe za dobavo vojaških stvari v kratkem steko, a ker se je domača obrtnost močno razvila, izrekla je delegacija željo, da se pri

LISTEK.

Živ pokopan.

(Spisal Edgar A. Poe prosto posl. J. Lipnik.)

(Dalje.)

Ko sem ravno omenil galvanično baterijo, naj se spominjam jako znanega in izrednega slučaja, pri katerem je galvanoelektrični tok pripomogel, da je zopet oživel mlad Londonski odvetnik, ki je bil že dva dni pokopan. To se je dogodilo l. 1821 in napravilo je takrat splošno senzacijo. Kakor v časnikih, tako se je tudi v društvenem življenju z največjim zanimanjem govorilo o tem slučaju.

Odvetnik mr. Eduard Stapleton umrl je, kakor je bilo videti, za vročinsko boleznijo, ki je pa imela tako čudne simptome, da je zanimala vse zdravnike v najvišji meri. Po njegovej smrti prosili so zdravniki njegove prijatelje za dovoljenje, da bi smeli razparati truplo. A tega dovoljenja neso dobili. Dasi je v bolnicah velika množina mrličev, vender ni lahko dobiti trupla, ker je v Angležih,

smelo bi se reči, narodno nasprotstvo proti razparanju mrličev. Baš zaradi tega, ker so hoteli ta zanimljivi slučaj odtegniti poznejšji preiskavi, sklenili so zdravniki, da mrliča izkopljejo in da se na tihem po obdukciji prepričajo o pravej bolezni pokojnega. Vse potrebne priprave priredile so se s posredovanjem nekaterih ljudij, spadajočih mej mnogobrojno svojat Londonskih „mrliških tatov“ in trečjo noč po pogrebu izgrebli so dozdevnega mrliča iz osem čevljev globokega groba ter ga zanesli na sekciorno mizo v zasobno stanovanje glavnega zdravnika. Nastavil se je nož in napravila se je prva zareza blizu želodca, tako, da je bila le „epidermis“, ali prava koža nožem ločena. Ker je bil mrlič videti svež in nikakor mrtvecu podoben, šinila je jednemu prisotnih misel v glavo, da bi se poskusilo, kako upliva galvanična baterija na mišice. Poskus vršil se je za poskusom in vrstili so se znani učinki, po katerih se je dognala več nego navadna samostalna življenska delavnost, ker so se mišice krčile.

Pozno je že bilo. Začelo se je daniti in potrebno se je videlo, da se sekcija brez odloga zvrši.

A jeden dijakov, ki so bili prisotni, je živo želel, da bi opazoval upliv baterije na prsne mišice mrtveca in naposled udali so se njegovej želji. Velik del prsnih mišic se je umeteljno razprostil ter vodilna žica z njimi zvezala — zdajci dvigne se dozdevni mrtvec nikakor ne konvulzivno z mize, se opoteče sredi sobe, gleda s široko odprtimi očmi okolu, ter prične — govoriti. — Kar je govoril, bilo je nerazumljivo; a bile so besede — natančno vsaksebi ločeni zlogi. Ko je tako poskušal govoriti, pal je liki teška masa na tla.

Za nekoliko trenutkov odreveneli so vsi prisotni samega strahu. A ker so takoj pojмили, kako je to prišlo, so po prvem presenečenju takoj drugače ukrenili. Mr. Stapleton bil je še živ, akoravno še ni zopet prišel k zavesti. Uporabili so nekoliko spirita in kmalu se je zopet zavedel. Rezi k sreči neso bile toli globoke, da bi bile nevarne in tako so dozdevnega umrlega popolnem ozdravili in še le potem povodom neke pojedine zopet predstavili njegovim prijateljem, ko se je bil že toliko očvrstil, da je o svojem „potovanju v pekel“ že sam šale uga-

novi oddaji dobave ozir jemlje tudi na ogerske obrtnike. — Skupno brez debate so se naslednje posamezne točke redovitega proračuna odobrile, in zborovanje je bilo pri kraju.

Deželni zbor kranjski.

(XIV. [zadnja] seja v 10. dan oktobra.)
(Dalje.)

Poslanec Detela poroča v imenu večine o upeljavi lastne režije v blaznici na Studenci in nasvetuje:

Deželnemu odboru se naroča, da stopi s kongregacijo usmiljenih sester v dogovor glede premembe dotične pogodbe z dne 21. avgusta 1880. v ta namen, da se več toček dotične tarife zniža na podlagi deželnemu odboru podane ponudbe z dne 25. sept. 1884, kakor tudi glede v tej zadevi pridobljenega gradiva, ter da sklene z omenjeno kongregacijo za deželni zaklad ugodnejšo pogodbo zaradi hrane in postrežbe za blazne na Studenci.

V slučaju pa, ko bi se deželnemu odboru to ne posrečilo, se isti pooblasti, da redu usmiljenih sestr pogodbo z dne 21. avgusta 1880 l. do 15. avgusta 1885 odpove.

Dr. vitez Bleiweis, kot poročevalec manjšine za upeljavo lastne režije na Studenci pravi:

Pri pretresovanju režijinih stroškov za 100 bolnikov v blaznici na Studenci, kateri znašajo po izkazih deželnega računovodstva 21.600 gld., dokazal sem, (in nihče ni nasprotnega dokazati zamogel), da se zamore po upeljavi lastne režije, — če se tudi povikša v proračunu za računskega diurnista nastavljeno svoto od 500 na 800 gld., prihraniti deželi ne leto 4338 gld. K tej svoti treba je še došteti 237 gl. 50 kr., katere se prihrani pri režijinih stroških za bolnike I. in II. razreda, celi dobiček znaša torej za deželo 4575 gld. 50 kr., kar zamorem dokazati z natančnimi računi.

Pri tem pridobitku se pa ni v poštev jemala svota, katera se da prištediti pri št. 9. (priloga 15. stran 3), to je pri hrani za 100 bolnikov. Vodstvo Celovške blaznice, v kateri velja hrana pri lastni režiji za jednega blaznega samo 30 kr. na dan, toraj dva krajcarja manj, kakor pri nas, poslalo je po uradnem potu natančen izkaz ingre diene vseh jedil in tudi cena za jedno, oziroma sto porcij.

Iz tega razkaza je razvidno, da je tam hrana za bolnike veliko bolj in obilnejša. Vsak bolnik tam dobiva zjutraj kolonijalno kavo, za kosilo juho, prikuho, vsak dan govejo meso, dalje južino, zvečer dve jedili, v nedeljah in praznikih liter piva in sira, kruha, kolikor hoče imeti bolnik. V teh 30 kr. je tudi še ušteta plača kuharice in kuhinjske kerščence, dalje kurjava in svečava v kuhinji. Pri nas dobiva vsak bolnik v blaznici zjutraj prežganko, za kosilo juho, prikuho, le trikrat na teden govejo meso, vse druge dni le močnato jed, nič južine, zvečer le jedno jed, kruha samo 420 gramov črnega in 87½ gramov belega. Nikdo ne bode mogel oporekati, da je hrana v Celovcu neprimerno bolj in obilnejša, vrh tega pa velja hrana za bolnike dva krajcarja manj, kakor pri nas. Iz uradnega izkaza jedil in njihovih cen, (priloga 15. stran 4) je pa tudi razvidno, kako velik bi bil dobiček pri posamičnih jedilih, oziroma 100 porcijah na dan, ko bi dežela sama oskrbovala blaznico na Studenci. Neoporekljivo je pa tudi, da mora najemnik pri teh jedilih, katerih material je na Studenci veliko ceneje od Celovca, imeti izdaten zaslužek.

njal. Presenečenje pri tem prizoru se more laglje misliti, nego popisavati.

Najčudovitejše pri tem dogodku pa je pripovedovanje mr. Stapletona samega. Pravil je, da ves čas, ko so mislili, da je mrtev, ni bil nikdar nezaveden ali brezčuten, da je, akoravno v nekakem senu podobnem, zmoženem stanju, vendar dobro vedel, kaj se z njim godi, od onega trenutka, ko so ga zdravniki mrtvim proglasili, do svojega padca v zdravniškovem zasobnem stanovanju.

„Živ sem še!“ To so bile one nerazumne besede, katere bi bil rad izgovoril v svojem strahu, ko se je ogledal po sekirnej sobi. Mr. Stapleton je res še mnogo leta živel po svojem prvem pogrebu.

Lahko bi bilo, napisati še celo vrsto tacih dogodkov, vse jednako verodostojne, kakor ta. A potrebno ni, potrjevati istino, da so že nekatere žive pokopali in da se kaj takega zgoditi more. Če pomislimo, kako redko je možno, take slučaje dejanski dokazati, smemo zaključevati, da se taki slučaji čisto dogajajo, ne da bi mi znali. Teško, da bi se bilo kako pokopališče prekopalo in premetalo, bodi si

Omeniti mi je še treba, da se ravno ta jedila vsaki dan skozi celo leto nahajajo v jedilnem listu blaznice, kar jasno dokaže, da bi bil tudi pri hrani dobiček za deželo velik.

Pripoznalo se je dalje v odseku, da se zamore tudi pri gospodarjenju na njivah, travnikih, v hlevih in na vrtu po odbitih vseh stroških prihraniti naj manj 600 gld. Ako se ta svota prišteje gori navedenemu pridobitku od 4575 gld. 50 kr., toraj znaša celi dobiček za deželo po upeljavi lastne režije na Studenci 5175 gld. 50 kr. na leto. A ne samó veliki finančni uspeh mora biti pri tem vprašanju merodajen, prav velike važnosti je tudi uspeh, kateri se doseže po upeljavi lastne režije v psihijatričnem oziru in vsled odprave dosedanjega za bolnike jako škodljivega dvojnega gospodarstva.

Da bode delovanje zdravnikov v psihijatričnem oziru bolj uspešno, hrana postala bolj, disciplina strežajstva strožja, je gotova stvar. Da je pa temeljita preuredba sedanjega oskrbovanja blaznih z ozirom na ogromne, od leta do leta rastoče stroške silno in neobhodno potrebna, pripoznati mora vsak nepristranski domoljub.

Razun štajerske blaznice v Feldhofu, kjer je vseučilišna klinika in veliko ter drago osobje nastavljeno, stane oskrbovanje blaznih po vseh družih avstrijskih kronovinah manj, kakor pri nas, v Pragi le 67 kr., v Kosmanosu 55 kr., v Dobržanu 35 kr., v Brnu 68 kr., v Stenjevcu 67 kr., v Gorici le 42 kr. Toraj povsod in celo v velikih mestih manj, kakor pri nas, kjer plača dežela 78 kr. na dan za bolnika, in to še v blaznici na kmetih, kjer so vse potrebščine, naj se imenujejo meso, sočivje, vino, drva, kakor ves drugi material veliko ceneje, kakor drugod.

Pač ponudi sedaj red kot najemnik režije, nekoliko odbitka pri kruhu, vinu in režiji, vendar le pogojno in od slučaja do slučaja, a ti odbitki so tako majhni in v nobeni primeri s svoto, katero plačuje dežela najemniku za oskrbovanje in hrano bolnikov na Studenci.

Da je pa upeljava lastne režije in kontrola v blaznici na Studenci prav lahka, ne more nikdo tajiti, ker je ondi število bolnikov in strežajskega osobja celo leto jednako, jedilni list se skoro nič ne spreminja, vse potrebščine blaznice se morejo torej do krajcarja izračunati in kontrolirati.

Konečno navedem še nekatere vzglede, iz katerih se bode razvidela velika korist upeljave lastne režije in sicer:

1. Dejanski uspeh lastne režije v naši delalnici že v prvem letu.
2. Finančni uspeh po vseh državnih kaznilnicah, kjer se je in se bo upeljala lastna režija.
3. Vzglede na druge blaznice in bolnišnice avstrijske, posebno na blaznici v Celovcu, Stenjevcu ter deželno bolnišnico Graško.

Stavljam sledeča predloga:

Veslavni deželni zbor naj sklene:

1. V blaznici na Studenci se upelje lastna režija.
2. Deželnemu odboru se naroča, odpovedati dosedanje pogodbo redu s 1. avgustom 1885. leta, ter skleniti z redom usmiljenih sester novo pogodbo v ta namen, da nastavi red potrebno število usmiljenih sester v blaznici na Studenci kot nadstrežajke pod pogoji, kakor so v družih bolnišnicah in blaznicah navadni.

(Konec prih.)

v ta ali oni namen, da bi ne bili našli okostnic v taki legi, ki nam vzbujajo in prouzročujejo najgroznejša domnevanja.

Misel sama je že strašna, koliko strašnejša pa istina! Le za trenutek prestavimo se v tak položaj in takoj čutimo, da so vse groze sveta prazen nič proti temu, če si človek misli, da je živ pokopan. Zadnjikrat zrl s mo na prijatelje, sorodnike, na svojo obitelj, ki je v ljubečej skrbi stala pri naši postelji. Čutimo, da smo dolgo, globoko, mirno spali — da nas je bolezen zapustila, da se zopet vračamo v življenje nazaj, k svojim dragim. — A temno je, grozno temno. Smrtna tišina! So li naši čuvarji, ki so pazili na vsak naš dih, zadremali? — A naša postelja tako trda, neprijetna... Skušamo se obrniti na stran — ni prostora; sklonili bi se radi po konci, a s čelom zadeno na nekaj trdega, ne dva čevlja nad nami. Uprli smo roki, hoteč se skloniti in — ne, ne varamo se — bile so skoblanice. Prošnja nas hipoma strašna groza, zaman si prizadevamo misliti, kaj bi se bilo z nami zgodilo — razen tega — ne upamo si niti misliti dalje. — Zakričimo

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 7. novembra.

Odkar je „Bohemia“ sprožila razgovor o šteditelnej komisiji, prinašajo listi o tem vsak dan kaj novega. Vse te vesti pa imajo prav malo verodostojnosti. Tako se sedaj Prazkim listom poroča z Dunaja, da je šteditelna komisija nasvetovala zmanjšati stroške za politehniko in vseučilišča, ter odpraviti slabo obiskovane gimnazije, realke in učiteljska.

Nemška sodišča na Českem se še vedno branijo vsprejemati česke uloge. Tako nedavno okrožno sodišče v Hebu ni hotelo vsprejeti neke česke uloge, na pritožbo dotične stranke je pa odločilo višje deželno sodišče v Pragi, da okrožno sodišče mora vsprejemati česke uloge. — „Narodni Listy“ mislijo, da je mogoče Čehom zmagati pri volitvah za Libersko trgovsko zbornico, ako napnó vse svoje sile; vsaj v dveh kurijah bi lahko zmagali in že to bi premenilo sedanje razmere v Liberskeje trgovske zbornici.

Jedva je v českem deželnem zboru pokopan Herbstov predlog, že se čuje, da Nemci nameravajo priti z enakim predlogom v moravskem deželnem zboru. S tem mislijo doseči, da bi potem jezikovna naredba pravosodnega ministra veljala samo za česke okraje, za nemške bi se pa preklicala, in tako bi v nemških okrajih lahko služili uradniki, zmorni samo nemščine. A taka delitev okrajev po narodnostih bi bila baš na Moravskem jako težka, kajti po poslednjem ljudskem številjenju so na Moravskem samo štirje okraji, v katerih je manj Čehov nego 20% in samo osem okrajev, v katerih je Nemcev pod 5%.

Vnanje države.

Ravnatelj ruskih južno-zapadnih železnic, bivši ravnatelj tehniškega zavoda imenovan je drugim pomočnikom naučnega ministra in bode imel voditi reformovanje tehniškega pouka. — Po Novem letu bode ruska vlada le tedaj izplačevala plače katoliškim duhovnikom, ako bodo škofje vsako duhovensko spremembo objavili gubernatorju in ako bodo generalni gubernatorji odobrili naznanjene premembe.

Govori se, da hoče italijanski minister pravosodja dati svojo ostavko. Oficijsni listi pa to vest zanikavajo.

„Moniteur Belge“ objavlja kraljev reskript, ki ima odpomoči slabim nasledkom prejšnje, strogo konservativne belgijske vlade. Dvomi se pa, da bi ta reskript že zadovoljil razburjeno javno mnenje.

Kakor je „Schles. Ztg.“ izvedela, se ne bode zabranjevalo Turčiji udeležiti se afriške konference, ako bode to želela. Samo to bi morala zagotoviti, da ne bode stavila nikakih nepričakovanih predlogov.

Angleška spodnja zbornica je vsprejela Gladstonov predlog, da se volilnej reformi dá prednost pred vsemi drugimi predlogi. — 3. t. m. interpeloval je v angleški zbornici lord Salisbury vlado, kake instrukcije je dala generalu Wolseleyu, ali res ne misli rešiti egiptovskih garnizij v Sudanu, kar bi bilo sramota za Anglijo. Lord Granville je odgovoril, da vlada nikakor ne misli Kartumske garnizije prepustiti svoji osodi, vseh egiptovskih garnizij pa nikakor ni zavezana rešiti. Da se otme garnizija v Sennaaui, treba bi bilo jednoletne vojne, za kar pa vlada ni pripravljena. Sicer bode pa general Wolseley vse storil, da reši sudanske garnizije, kolikor je le mogoče.

Kitajci neki neso vsprejeti niti angleškega niti nemškega posredovanja, ampak zahtevajo neposredno pogajanje s Francijo in se že mej Parizom in Shanghaiem vrši živo obravnavanje in skuša doseči modus vivendi. Po družih poročilih je Kitaj ponudil sledeče pogoje: Točno priznanje Tientsinske pogodbe. Francozi zasedejo Ke-Lung, dokler se ne

— mrtev zamolkel glas. Gotovo je, pokopani smo, sedem čevljev pod zemljo, daleč od svojih ljubih, ki bi dali svoje življenje, da nas rešijo, izgubljeni smo, najnesrečnejši mej nesrečnimi! Le s težavo sopeno, treba vzduba — a ne moremo se skoro ganiti! Ko bi mogli vsaj pokleknuiti, dvignili bi vso več stotov težko prst kvišku in bili bi prosti! — Ničev! Tišina, kakor na dnu morja! Potipljemo se — nemogoče — saj vendar ni res — da smo živi pokopani? Gotovo sanjamo: meša se nam. A oblečeni smo v mrtvaško košuljo — da, gotovo, tu so zobci, tu mreže, tu šopek cvetic — ali morda citrona? — Gotovost!

Naj se govori o peklju; pekla strahote so ničeve v primeri z grozo groba, v katerem je človek živ pokopan. In je li kdo mej živimi, ki bi se te groze ubranil? Boš li ti, bratec moj, večno živel? Mari ti ne umrješ? — O ti dobro veš, da se smrti tako malo znebiš, kakor misli, da je možno, jako možno, da ti je sojeno, da se prebudiš v desetkratnem peklju — v grobu!

(Dalje prih.)

določiti meja mej Kitajem in Tonkingom in se odreko vsakej vojni odškodnini. — Neko poročilo iz Shanghaia pa javlja, da so se vsa pogajanja razdrla.

Domače stvari.

— (Presvitli cesar) podaril je cerkveni občini v Prezidu 200 gold. za napravo altarja in orgel. — Občini Vrh v okraji Črnomaljskem pa 200 glđ. za zgradbo šole.

— (Visok gost.) Nadvojvoda Karol Ljudevít pride prihodnjo neleljo jutraj v Ljubljano, da si ogleda kolono Rudečega križa za preuščanje in prevoz ranjencev.

— (Za slavnost v Zagrebu) določen je naslednji spored: Slavnost začne jutri jutraj ob 8. uri. Po vsem mestu razobesijo se zastave, hiše se okrasijo z zastavami, venci, prepogami. Vladika Strossmayer se pripelje z vlakom ob 10. uri 27 minut na kolodvor, kjer ga čaka mestni zastop, društva in občinstvo. Kolodvor bode okrašen in na peronu bode sviral godba ognjegascv. Vladiko pozdravi v imenu mesta podžupan C. nadak, po govoru poje „Kolo“ himno. Potem spreved v mesto do palače Vraničani-jave na Zrinjskem trgu, kjer bode Strossmayer stanoval in kjer bode jutri in v nedeljo banket prevzvišenemu gostu na čast. Popoldne ob 5½ uri slavnostna predstava v gledališču. Predstavljal se bode Zajčeva opera „Zrinjski“. Po predstavi baklada in razvetljava mesta. S serenado pred stanovanjem vladike Strossmayera konča jutrnja slavnost. V nedeljo (9. dan t. m.) bode v spomin na potres v 9. dan novembra 1880 maša v Marijini cerkvi; po maši svira godba ognjegascv na Zrinjskem trgu, kjer se ob 10. uri zbore društva, katera potem odpošljejo deputacijo k Strossmayerju. Na stopnicah Vraničanijeve palače stale bodo belo oblečene deklice, od palače do akademije bodo ognjegasci in veteranci postavljeni v spalir. Pri ustupu v akademijo bode Strossmayer blagoslovil poslopje. Potem nagovor župana Hofmana, potem seja jugoslovanske akademije, pri kateri bode dr. Rački govoril slavnostni govor. Popoldne banket, popoldne druga predstava v gledališču (Baron Fran Trenk), potem koncert na strelišču, po koncertu komers, eventualno ples.

— (Poštenjak dr. Glantschnigg v Celji) je kot Henkerjev zastopnik od urednika „Slovenskega Gospodarja“ terjel blizu 240 gold. pravnih stroškov, a Celjska sodnija pripoznala mu je samo 89 gold. 75 kr. Čast, komur čast gre!

— (Državni železniški svet) sedaj prvič zboruje na Dunaji. Morebiti pa se že danes zopet razide.

— (C. kr. železniško-obratne urade) ustanovilo je glavno ravnateljstvo avstrijskih državnih železnic v Kanfanaru, Pulji in v Rovinji.

— (Za železnico Spielfeld-Radgono) začeli so staviti most čez Muro.

— (Občni zbor političnega društva „Edinost“) bode v nedeljo 9. dan t. m. ob 3½ uri popoldne na Katinari v stari šoli. Dnevni red: 1. Prošnja na c. kr. deželno vladu, da se pomnože kurzi za slovenski jezik na Tržaški c. kr. gimnaziji in da se na omenjenem zavodu na slovenščino ima enak obzir, kakor na italijanščino. 2. Pritožba na mestni zbor, ker mestni magistrat še vedno pošilja v okolico le italijanske spise in naznanila, akopram je že pred leti c. kr. deželna vlada odločila, da imajo okoličani pravico zahtevati, da jim magistrat dopisuje slovenski; naj se torej magistrat drži postavnih določb in §. 19 temeljnega zakona. 3. Odborovi nasveti glede ustanovitve večje posojilnice in hranilnice v Trstu in dotični sklepi. 4. Posamični predlogi in interpelacije.

— (Odpuščenje vojakov zavoljo rodbinskih ozirov.) Vojaškim poveljstvom po deželah naznanilo se je to le: C. kr. državno vojsko ministerstvo, sporazumevši se s c. kr. ministerstvom za deželno brambo in s kr. ogerskim ministerstvom za deželno brambo razglša, da je vojake, odpuščene po točki c §. 40, oziroma §. 32 vojaških novel zavoljo rodbinskih ozirov, samo tedaj ob enem z odpustom preložiti v razpregled prihrane, oziroma deželne brambe, če se odpuščenje dovoli po pričetku naborne dobe tistega leta, v katerem odpuščene pripada tretji vrsti vojaških let, da torej tisti, ki so pred tem časom odpuščeni, ne smejo v zmislu §. 3, 5 navodila za izvrševanje vojskega zakona preloženi biti v razpregled, nego morajo še zapisani biti v imenik o nabirancih, ker se imajo še zglašiti k naboru.

— (Priateljem lepega cerkvenega petja) javimo, da se pokojnega skladatelja Avg. Lebana „Pobožni vzdih“, latinska maša za sopran, alt, tenor in bas, že tiska in pride ta mesec na svetlo, oskrbljena s slovenskim, laškim in nemškim naslovom in predgovorom. Maša ta je v pravem cerkvenem duhu pisana in dokazuje, da je imel (po izreku slavnega muzikalnega kritika, prof. dr. Hanslicka) pokojnik res „warme Empfindung und ein hübsches melodisches Talent“. — Maša stoji 60 kr., po pošti 65 kr. Naroča se pri uredniku Avgust Lebanovih glasbotvorov: Janku Lebanu, učitelji v Lokvi (Corgnale via Divača). — Strokovnjak gosp. Danilo Fajgelj piše o njej sledeče: „Mašo pokojnega Avgusta Lebana sem skrbno pregledal in moram trditi, da je — izjemni malo mest — v strogo cerkvenem duhu zložena; tu pa tam je pa kar strogo cecilijanska. Ni se bati, da bi kak sitnež kaj ugovarjal... Jaz sem prepričan, da bi bil Avgust, ko bi živel, postal strog Cecilijanec; to kaže njegov opus I., ki je tako strogo pisan, da v oni dobi se niti nobenemu slovenskemu glasbeniku še sanjalo ni, kaj takega pisati. Harmonizacija je na kaceh mestih naravnost drzna, a povsem pravilna, ter kaže, s kakšno lahkoto je Avgust premagoval harmonične zapreke brez škode lepoglasja. Maša je vredna, da se pridno študira.“

— Nadejati se je po tem takem, da se osobito slovenski gg. učitelji, duhovniki in organisti v obilnem številu naročijo na to mašo; s tem bodo slavili spomin prerano umrlega nadarjenega skladatelja!

— (Tatvina.) Včeraj popoldne je prišla mestna policija na Marije Terezije cesti znanega postopača in tatu Janeza Plevel-a. Pri njem so našli tri srebrne žlice in srebrne vilice. Udal se je, da je iste, vredne 12 glđ. v stanovanji g. Jeločnik-a na Kongresnem trgu ukral.

— (Vino) prodaje se na Štajerskem: Okolu Ptuja po 40—50 glđ., okolu Maribora po 50—80, okolu Ormoža po 90 do 100 glđ. štrtinjak. Cerkevno vino pri sv. Petru pri Mariboru prodalo se je po 11 glđ. 70 kr. do 15 glđ. 40 kr. hektoliter, ali 65 do 86 glđ. stari štrtinjak.

— (Štajerska hranilnica) je obresti znižala. Uloge obrestuje po 4%, za posojila jemlje pa 4½%. Znižanje za ½% bode hranilničnim dolžnikom za 80.000 gold. na leto na korist. Predlog g. poslanca M. Vošnjaka v hranilničnih krogih vender ni ostal brez odmeva in dasi so bili s početka silno razjareni, so naposled vender uvideli, da je treba uvažati Vošnjakov predlog.

— (Akademično društvo „Slovenija“ na Dunaji) izbralo je, ker bivši predsednik gosp. Drag. Triller navzlic jednoglasnej volitvi predsedništva vnovič ni hotel prevzeti, svojim predsednikom g. A. Franka, v odbor pa so se volili gg. Rybař, Geiger, Guzelj, Kušar, Sifrer, Tekavčič.

— (Literarno zabavno društvo „Triglav“) priredi v soboto, 8. novembra v gostilni „Zum wilden Mann“ Jacominigasse št. 3 svoje drugo redno zborovanje ob 7½ uri zvečer s sledečim sporedom: I. Čitanje zapisnika. II. Predavanje g. stud. jur. F. Novaka: „Potovanje v Švico“. III. Predlog odborov o Preširnovi slavnosti. IV. Slučajnosti. Ude in prijatelje društva uljudno vabi odbor.

— (Petorčke) porodila je v 24. dan m. m. žena Bega Starčevića v Zavidovci v Bosni. V četrte ure je vseh petero umrlo. Mati je zdrava.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Pariz 7. novembra. Listi poročajo: Od srede do včeraj je v Parizu šestnajst oseb za kolero zbolelo, od teh pa najst umrlo. Včeraj zvečer več novih bolnikov, nekateri umrli. Storile so se vse možne naredbe proti koleri.

Razne vesti.

* (Državna bukvarna.) C. kr. statistična osrednja komisija je v seji 5. t. m. ukrenila, vladi priporočati združenje vseh posamičnih ministerskih bukvarn v jedno samo osrednjo državno bukvarno in pooblastila svojega predsednika dvornega svetnika Inama-Sternka, da izdela in vladi predloži dotično promemorijo.

* (Česko steklo v Indiji in Tibetu.) Pred otvorjenjem Sueškega kanala je bilo česko steklo v Indiji čisto nepoznato in tamošnji kupci so dobivali to blago deloma iz Benedek, deloma iz Birminghama ali pa iz drugih angleških mest, katera se pečajo z izdelovanjem steklenih stvari. Beneško steklo je bilo sicer obče priljubljeno radi finosti in trdnosti, a cene so bile neizmerno visoke; angleška steklovina je bila dasi cenejša, veliko slabejša, nego

beneška. Od 1869 l. nadalje pa dobivajo Indijanci s Českega stekleno bismo in kupci so prav zadovoljni kakor s ceno, tako tudi s kvaliteto. Pa ne samo po Indiji, ampak tudi po Tibetu prav močno sluje dandanes česko steklo. Nemški kupci v Kalkuti in Rangun oskrbljujejo ves Tibet s českimi steklenimi izdelki. Gospe, gospodičine in duhovni v Tibetu nosijo sedaj le česke steklene bisere.

* (Veliko darilo.) Kakor se poroča iz Berlina, hoče tajni svetnik Siemens v Charlottenburgu darovati nemški državi pol milijona mark vredno zemljišče s pogojem, da se na njem sezida matematično-fizikalni zavod. Zdej se že vrše zastran novega zavoda obravnave, katerih se udeležujejo vlade višji svetnik Reymann, tamošnje zvezdarne vodja Förster in profesor Helmholtz.

* (Razstava v Londonu.) V četrtek dne 30. oktobra t. l. se je zaključila v Londonu mejnarodna higijenska razstava, katero je od začetka njene otvorjenja (8. maja t. l.) obiskalo 4.167.683 oseb, gotovo največje število, katero je kdaj kaka razstava doživela. K mejnarodni ribiški razstavi 1883 leta je došlo le 2.703.051 ljudj. Z letošnjo razstavo so bile pa združene tudi razne veselice in prijetne zabave, katere so največ pripomogle k tako izrednemu obisku. Prihodnje leto bodo v angleški stolici priredili razstavo iznajdbam in raznemu glasbenemu orodju.

* (Emerson Baker.) Emerson Baker, izumitelj Grover in Bakerjevih šivalnih strojev, je jako bogat, poleg tega pa čudak, da mu ga ni para na vesoljnem svetu. Njegovo kmetstvo posestvo v Wellesley, 13 milj od Bostona, obdajajo veliki zidovi, katere je nek Novojorski slikar okrasil z velikanskimi fresko-slikami. V velikem in širokem stolpu se nahajajo po raznih nadstropjih otroški vrt, anatomske muzeje, menažerija in zbirka drugih stvari. V domači kapelici, koje stene so z izreki in navedenimi prislovcami v mnogih jezikih popisane, lahko verniki vseh veroizpovedanj opravljajo svoje molitve. Spomenik miru, znamenje sporazumljenja mej severom in jugom pokriva z meči obložena streha: nad 1000 meči nekdanjih sovražnih armad visi bel golobček, z oljkimim brstem v kljunu. Bakerjevo največje veselje so prašiči, katerih redi brez števila. Prašiči žive prav po knežje in se pokopljajo z veliko častjo. Svinjak je v besede pravem pomenu palača: razne oddelke in mnoga bivališča svinjska ločijo politirane stene od hrastovega lesa; predrage oljnatne slike po stenah slavijo najimenitnejše dogodke iz svinjskega življenja. Samo otvorenje te svinjske palače, ki se je vršilo jeseni 1875. leta v prisotnosti 3000 odličnih gostov, je stalo veliko tisoč dolarjev. Tu pa tam po daljnih sprehajališčih velikega vrta zagleda potnikovo oko mramorjev spomenik umrlega prašiča izredne velikosti ali posebnih zaslug. Še pogostejše se vidijo nabasani prašiči na predragih stoljih — res vzvišena ideja, da gospodar slavljenca postavi njega samega truplo za spomenik! Ostanki v prejšnjih letih poginjenih prašičev počivajo pa na posebnem pokopališču. Baker je izkopal tudi umeteljno jezero in izumil parobrod, kateri vozi lahko po suhem in po vodi. Po bregovih lazijo ponarejeni aligatorji v travi, na sredi kipi proti nebu 30 čevljev visoka piramida sestavljena iz samih šampanjskih steklenic sama steklenico predstavljajoča. Po valovih plavajo lesene morske kače, ribe, in druge izredne morske živali. Posebno veselje prouzročujejo Bakerju čaralne naprave. Kdor primo za kako kroglo iz kovine čuti silen električen udarec, kdor zapeljan po tiskanih oznakah, pri vratih tega ali onega poslopja po telefonu zakliče, da bi se mu odprlo, tega obda od vseh strani bel prah; kdor koraka po navidezno močnih stopnicah, se pogrezne s stopnicami vred v globoke podzemeljske prostore, kdor se utrujen usede na vrtu na stol, ga vrže nevidna moč nemilo na tla in vidi pred seboj skakati lesenega hudiča, ki se spreminja v razne boje ter uganja vsakovrstne burke. A kljubu tem nezgodam ima Baker dan na dan vender mnogo gostov. Veliki plakati svare goste in tujce, ne dotikati se ovočja in grozdja; ako ta svarila ne pomorejo ali če kdo greši proti spodobnemu vedenju, se maščuje razžaljeni lastnik po inseratih v javnih listih: „Črno oblečena gospa preko 35 let stara, katera mi je včeraj grozdje krala in svojo tatvino zunaj vrta razdelila, je dala svojim otrokom slab vzgled.“ itd. — K slavnostnim prilikam, n. pr. k praznovanju rojstva mladega mrjasca iz boljše rodbine, povabi Baker vse odličnjake massachusettske v goste. Sluge so pri tacih prilikah preoblečeni v hudiče, medvedje v menažeriji nosijo hlače in opice imajo višnjevo obleko. Bakerjevo veselje pa prikipi do vrhunca, kadar postreže svojim gostom z naravnim mlečnim punšom. Na vimeni neke rujave krave je namreč naredil umeteljno peto sesce, od katerega je napeljana po zadnji desni kravi nogi jednake barve cev, katera drži do brizgalnice, ki je skrita v hlevu. Na stotine gostov občuduje vedno na novo čudo, in Baker si vedno mane roki samega veselja.

Pozivi!

Osnovni odbor „slovenskega pevskega društva“ v Ptui me je nastavljal za svojega poverjenika v Ljubljani.

To društvo ima namen gojiti slovensko in sploh slovansko petje in glasbo, ter da se uči v

društvu petje in glasba, da prireja pevske in glasbene zборе, da sodeluje pri narodnih svečanostih.

Društveniki so pa: izvršujoči udje, ustanovniki, podporniki in častni člani.

Izvršujoč društvenik plača na leto 1 gld., ustanovnik plača jedenkrat za vselej, ali pa v dveh obrokih 25 gld., podporniki plačujejo pa na leto 2 gld. društvenine.

Kako vrlo napredujejo naši rojaki pevci v Spodnji Štajerski, videli in čuli smo pri letošnji Sekolovi slavnosti v Mozirji.

Dolžnost naša pa je, da podpiramo vrle Štajerce tudi mi iz slovenske metropole, ker to društvo ima občaslovenski značaj in bode, ako najde dovolj podpore, jako uplivalo, da se razširi narodna zavest mej štajerskimi Slovenci.

Vabim torej vse Ljubljanske prijatelje narodnega petja in slovanske glasbe, da se v prav mnogem številu pri meni oglašajo in pristopijo temu, zares vse podpore vrednemu društvu.

V Ljubljani, dne 7. novembra 1884.

Vojteh Valenta.

Listnica uredništva. G. + Nominis ++ signum +. Vašej želji nismo ustregli, ker nas mnogo slučajev uči, da bi bilo brezvsepešno. „Pri obstoječih razmerah“ ne prodremo, žalostno, a resnično! — Poslani dopis bomo porabili, akoravno ne vemo, bode li vse gladko izteklo.

Tuji:

dne 6. novembra.

Pri **Sionu**: Schönau z Dunaja. — Hajek iz Prage. — pl. Veit iz Celovca. — Kovačič iz Zagreba. — Bürger iz Kočevja. — Fiala z Dunaja.

Pri **Maltet**: Schadeck z Dunaja. — pl. Fichtenau, Rom iz Rudolfovega. — Richter iz Gradca.

Umrli so v Ljubljani:

3. novembra: Reza Tomazin, dekla, 22 let, Poljanska cesta št. 47, za osepnicami.

4. novembra: Pavla Zeschko, knjigovodja žena, 27 let, Štefenburgove ulice št. 6, za pljučno tuberkulozo. — Herman Ahčin, agent, 25 let, Špitalske ulice št. 10, se je ustrelil. — Andrej Repič, sodar, 64 let, Emonska cesta št. 19, za mrtvoudom.

6. novembra: Karolina Grošel, uradnega sluge hči, 1 dan, na Bregu št. 6, za oslabljenjem.

V deželni bolnici:

3. novembra: Neža Lukančič, gostija, 47 let, za rakom v želodci.

5. novembra: Jurij Bergant, gostič, 72 let, za rakom v želodci.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
6. nov.	7. zjutraj	745-20 mm.	+ 0.4° C	brevz.	megla	0.00 mm.
	2. pop.	743-80 mm.	+ 9.8° C	sl. vzh.	jas.	
	9. zvečer	743-86 mm.	+ 2.6° C	sl. vzh.	jas.	

Srednja temperatura + 4.0°, za 1.9° pod normalom.

Dunajska borza

dne 7. novembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	81 gld. 25
Srebrna renta	82
Zlata renta	103
5% marčna renta	96
Akcije narodne banke	871
Kreditne akcije	201
Lo don	122
Srebro	—
Napol.	70 1/2
C. kr. cekini	78
Nemške marke	59
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 124
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 173
4% avstr. zlata renta, davka prosta	103
Ogrska zlata renta 6%	122
" " " "	93
" " " "	75
" " " "	89
5% stajerske zemljišč. od vez. oblig.	104
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 115
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	122
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	109
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105
Kreditne srečke	100 gld. 178
Rudolfove srečke	10
Akcije anglo-avstr. banke	120
Tramway-društ. velj.	170 gld. a. v. 212

Zahvala.

Vsem, ki so nam izraževali svoje sočutje mej boleznijo našega predragga sina, oziroma brata

ADOLFA AND. JURCE,

vsem, ki so njegov spomin slavili s tem, da so se sprevoda tako mnogobrojno udeležili, vzlasti prečastiti duhovščini, njegovim tovarišem „Triglavom“ iz Gradca in prijateljem iz Maribora, čitalnišnim pevcem za ginjaivo petje, dariteljem prekrasnih vencev in travkov, sploh vsem, ki so pri hudem udarcu nas na kakršni koli način tolažili, izreka najtoplejšo zahvalo

žalujoča rodbina.

(712)

Brata Zupan,

izdelovalca orgelj,

katera sta od 1879. leta do sedaj izdelovala cerkvene orglje po novi sistemi v Kropi pod firmo **Ig. Zupan in sinova**, se preselila

v Kamnogorico (Steinbüchel) pri Kropi

in odslej nadaljneta svoje delo v novo zgrajenih prostorih in se z odličnim spoštovanjem na novem domu častitej duhovščini priporočata pod firmo:

(695—3)

Brata Zupan.

Št. 942.

(711—2)

Razpis

službe občinskega paznika.

Pri županstvu v Kamniku je izpraznjena služba občinskega paznika z mesečno plačo 30 goldinarjev, z letnim pavšalom za službeno obleko 30 goldinarjev in prostim stanovanjem.

Prosilec mora biti samskega stanu, ne čez 40 let star, slovenskega in nemškega jezika zmožen. Prednost imajo bivši žandarmi.

Prošnje naj se pošljejo do **15. novembra t. l.** na županstvo.

Mestna občina Kamnik,
v 4. dan novembra 1884.

Dr. Samec l. r.

V „NARODNI TISKARNI“

v Ljubljani

so izšle in se dobivajo sledeče knjige:

NOV.

Roman. Spisal *Turgenjev*, poslovenil *M. Mdoerh.* — Ml. 8°, 32 pol. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Junak našega časa.

Roman. Spisal *M. Lermontov*, poslovenil *J. P.* — Ml. 8°, 264 strani. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Dubrovski.

Povest. Spisal *A. S. Puškin*, poslovenil *J. P.* — Ml. 8°, 122 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Za znižano ceno

se morejo še dobiti sledeče

slovenske lepoznanke knjige:

I. zvezek, ki obsega: Stenografija, spisal *dr. Ribič*. — Životopisje, spisal *Rajč Bož.* — Prešern, Prešerin ali Preširen, spisal *Fr. Levstik.* — Telečja pečenska, novela, spisal *J. Jurčič.* — N. Machiavelli, spisal *dr. Ribič.* — Pisma iz Rusije, spisal *dr. Celestin.* — Trstovo z grozdem na Ruskem, spisal *dr. J. Vošnjak.* — Čegava bode, novelica, spisal *J. Ogrinec.* Velja . . . 15 kr.

II. zvezek, ki obsega: Erazem Tatenbah, izvirna povest, spisal *J. Jurčič.* Velja . . . 25 kr.

V. zvezek, ki obsega: Meta Holdenis, roman, francoski spisal *Viktor Chervuliez*, poslovenil *Davorin Hostnik.* Velja . . . 25 kr.

VI. zvezek, ki obsega: Kazen, novela, francoski spisal *H. Revière*, poslovenil *Davorin Hostnik.* — Cerkev in država v Ameriki, francoski spisal *E. Laboulaye*, poslovenil *Davorin Hostnik.* Velja . . . 15 kr.

Za vse 4 zvezke naj se priloži še 15 kr. poštnine, za posamezne zvezke pa 5 kr.

Mejnarodna linija.

Iz Trsta v Novi-Jork naravnost.

Veliki prvovredni parniki te linije vozijo redno v Novi-Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „Bracada“, 3200 ton, okoli 12. novembra.

„Surrey“, 4200 „ „ 30.

Kajuta za potnike 200 gold. — Vmesni krov 60 gold.

Potniki naj se obrnejo na (697—5)

J. TERKUILE,

generalnega pasažnega agenta,

Via dell' Arsenal Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu.

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na **Emiliano d' Ant. Poglajen**, generalnega agenta v Trstu.

Kuverte s firmo
priporočila po najnižji ceni
„NARODNA TISKARNA“
v Ljubljani.

Naravno, zlatorumeno, najuspešnejše

ribje

olje.

Samo ob sebi in naravno iz ribjih jeter tekoče zlatorumeno ribje olje je najuspešnejši lek, kakor to mnogostransko potrjuje izkušnja nasprednejših zdravnikov in dobri glas tega leka širi se dan na dan po sijajnih uspehih, ki so se z njim dognali.

Izredno dobro deluje pri: škrofeljnih, jetiki, spuščajih, bezgavkah itd. Jedna steklenica 60 kr.; dvojno tolika le 1 gld.

To ribje olje prodaja in razpošilja s pošto vsak dan

lekarna **Jul. pl. Trnkoczy-ja** „pri samorogu“,

v Ljubljani, Mestni trg št. 4.

(704—1)